

a Europa je podigla ruke u zrak,
raširila ih na razmak od jednog i pol metra,
pa vrisnula:
Abstand halten!,
meni vaša borba ne treba,
ne trebaju mi te slobode ni ta prava ni te privilegije,
jer uopće ne želim ići na posao, ne želim ići nigdje,
osim do Malinske na Krku!,
a ako ne mogu do Malinske, nastavila je Europa, ne
želim ni do diskonta,
hoću ostati u krevetu, grickati i drobiti, kao i svi ostali,
hoću svoju usamljenost, svoj nemir i svoju tišinu
u petnaest minuta off-line,
hoću biti kao vi, s druge strane pleksiglasa,
OVO MORA BITI POVIJESNI TRENUTAK
KAD MALI ČOVJEK PREUZIMA SUDBINU U VLASTITE
RUKU,
na "povijesni trenutak" se radi većeg efekta udarila
šakom u prsa,
na "mali čovjek" je na žalost izgubila dah,
nakon "vlastitih ruku" više nije mogla suzdržati kašalj,
zatvorila je prozor i oteturala do kreveta,
nije valjda?

Ona kineska maska bila je pokvarena.

U sobi nešto široj od kože,
do koje u pravilnim razmacima od deset minuta
dopire kočenje U-Bahnova broj jedan i tri,
na raskršću Skalitzer i Oranienstraße,
Europa gleda seriju i razmišlja o smrti,
svaki puta kad udahne, udahne sve pliće,
začuje neugodnu škripu i zapeče je u prsima,
u ruci drži mobitel,
zvala je redom sve dežurne telefone,
zvala je hitnu pomoć,
zvala je prijateljicu,
zvala je djecu,
nisu joj se javili,
sada mora zadržati prisebnost,

razmišljati o lijepim stvarima,
o moru, o kremi za sunčanje, o hladnim lubenicama,
napokon stižu poruke,
prvi bip, drugi bip, treći bip,
djeca šalju video klipove,
na jednom masa demonstranata kreće niz Oranien-
straße,
na drugoj pretrčavaju raskršće prema Görlitzer parku,
na trećem jedna bijela žena kašlje na otvorenom
prozoru,
mama, jesi li dobro?,
piše u poruci.

(Berlin, 8. 5. 2020.)

Luka Vlašić

MONOLOG O KORONI DAKLE

Ajde onda za početak da kažem
Kad smo već kod bolesti
Da na cijelu ovu situaciju gledam sa sepsom

Sljedeća dva stiha su ključna

Kažu jedva čekaju da im se vrate njihovi životi
U normalu

Ne znam kakva je to normala bila
Da je toliko želite nazad
Meni to ništa nije bilo normalno

Jedva čekam da sve bude kao prije
Znači opet isto
Da
Šta da
Pa kao prije
Misliš ono kad moraš ovo moraš ono
Pa da kao prije

Evo vidiš meni je recimo draže ovako
Bar imam opravdanje za nerad i ostajanje doma
A da me pritom nitko ne pila
I da ne osjećam krivnju
Oni misle da ja slušam sustav
A meni je samo dobro jer ne moram ništa

Kako volim ne morati
Zar nije to sloboda o kojoj svi tako maštamo

Ne smeta mi čak ni to što ne rade frizeri

Jer ni jedan od njih ionako ne sluša šta mu kažeš
Uostalom iako nisam talent za friziranje
Mogu se ošišat i sam
Dode mi na isto
Jer stvar je u tome iz koje frizure na to gledaš

Osjećam se bolje nego ikad
Što znači da je prije bilo gore
I da me najgore tek čeka
Jer će ovaj virus prohujati
Kao vjor nad barikadama

Sljedeća dva stiha su ključna

Kad se sve ovo završi
Više ništa neće biti kao prije

Šta neće biti kao prije
Pa ništa
Ne razumijem
Kako ne razumiješ pa ništa neće biti kao prije
Zar nisi rekao da jedva čekaš da se sve vrati u normalu
Da ali ništa neće biti kao prije
Pa ajde hvala bogu onda
Bar neka promjena
Kad je već nismo mogli postići tim normalnim putem

Strah me korone
A kad završi taj strah
Morat ću se vratiti tom svom normalnom životu
A toga me još više strah
U svakom slučaju strah me

Do tada
Možemo pljeskat s naših prozora i balkona
Možemo pljeskat jer postoji kvota od dva posto bdp-a za
nato sranja
A nisam čuo da postoje neke kvote za respiratore
Možemo pljeskat za globalni mazohizam
I virusni veljšmerc
Možemo pljeskati čemu god hoćemo
Pa čak i u prazno
Jer fidbek je isti

Sljedeća dva stiha su ključna

Govore što se smije
A što ne smije

Ne slušajte fejk njuz jer znanstvenici kažu
Šta znanstvenici kažu
Pa svašta
Pa kako da ja znam tko je od njih znanstvenik
Tko su ti znanstvenici i zašto da im vjerujem
Pa zato što imaju dokaze i argumente
Na te vaše dokaze i argumente u ovo postsuvremeno
doba
Gledam isto kao i na religiju u srednjem vijeku
Odnosno danas

Uostalom sve je fejk njuz
A znanost je pase
Trebam nešto novo
I pitanje je je li ovo prekretnica
Ili nije
Nije
Opet nije

Opet
Nije

Pa onda nosi masku
Pa je onda nemoj nosit
Pa onda nek' je nose samo ovi šta imaju koronu
Pa šta će njima maska

Pa šta oni imaju izlazit iz kuće uopće
Pa hešteg ostanidoma
Pa onda nije dobro pušiti
Pa onda nikotin pomaže u borbi protiv covida
Pa onda nosi rukavice
Pa nemoj jer se nakupljaju bakterije
Pa kakve sad bakterije šta ne pričamo o virusu

Sljedeća dva stiha su ključna

Sve je fejk
Njuz

Ali
Moramo se uzorno ponašati
Ne zbog sebe samih
Već zbog drugih
Jer ipak je nama navek bilo više do drugih nego do nas
samih
I kako smo samo ponosni jer napokon peremo ruke
Držimo distance
I tko zna šta sve još ne
Tko bi to mogao više pratit
I uzorno se ponašamo
Ali više od uzornog ponašanja draže nam je da drugi vide
Kako se uzorno ponašamo
I onda osuđujemo druge jer se ne ponašaju uzorno
Jesmo li onda i osuđivanjem uzor drugima
Ne znam
I trenutno mi je sasvim svejedno

Kad sam neki dan bio doma
Jer treba ostati doma jer je to zdravo
I odlučio prošetati
Jer treba ići u prirodu jer je i to zdravo
Zaustavila me ciganka
Unijela mi se u facu i pitala je ' imam kunu
Rekao sam joj da ide barem metar od mene
I da joj eventualno mogu uplatiti na račun
Al' da će mi otp uzet kunu i 75 ak je druga banka
A to je 75 lipa više od onog kaj ona traži
A to baš i nema smisla

A onda sam shvatio da je ona daleko od banke
I da je indeks haer nije stavio na popis nezaposlenih
Ali da indeks haer zato na vrhu portala drži
Koja je država koliko golova primila
I tko je dobio loptom u glavu da više nikada neće ustati
sa zemlje

A shvatio sam i da su sljedeća dva stiha ključna

Sve je utakmica
I sve je fejk

Zatim

Kad sam neki dan hodao s 25 eksera po ilici
Nije me bilo strah
Jer šta mi tko može sad
Policija me ne može uhititi
Stavljanje lisica bilo bi nepoštivanje socijalne distance
A moramo se ponašati odgovorno
A ekseri tri točkice
A bože moj
Šta drugo da radim u ovoj situaciji nego da se drobim
Ta neću valjda čitat knjigu
A i bitno je pokrenut biznis u ovo
Nepredvidivo doba

Šta nije to definicija slobode
Kad nemaš posla
Hodaš s drogom po ulici
I ne moraš ništa
Sloboda o kojoj svi tako maštamo
Navek

Još me samo strah da neće biti ljeta
Mora
I valova
Ali više me strah da neće biti drugog vala
Korone
Dok ne saznamo
Iščekivat ćemo
A ja

Ja se sad idem malo odmoriti
Već je kasno
Evo i kiša je počela
A trebalo bi sutra ustati bar prije podneva
Pospremiti malo
Ili bar oprati suđe
Ne znam
I trenutno mi je sasvim svejedno

Još samo za kraj želim reći da su
Sljedeća dva stiha ključna

Nedostajat ćeš mi
Jer stvarno je bilo lepo